

תת"ע 9685/08/20 - מדינת ישראל נגד יום טוב יום טוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9685-08-20 מדינת ישראל נ' יום טוב
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פנדו

נגד

יום טוב יום טוב

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 22.1.20, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה, בסמוך למעבר החצייה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני נסעתי ועצר אותי שוטר. אני ביקשתי ממנו לראות את הראיות, הוא סרב. אני ראיתי עכשיו את הסרטון ומה שאני ראיתי, שהיה שם שטח הפרדה, אנשים חצו את הכביש מצד אחד, עדיין לא הגיעו לשטח הפרדה כדי להתייצב ואז אני כבר עברתי. הם היו בנתיב שממול, זה לא היה מצב שאפשר היה לראות אותם. אני חושב שלא עברתי עבירה".

ביום 29.11.20, נשמעו הראיות בתיק, כאשר מטעם המאשימה, העיד רס"ב דותן עוזרי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ותיעוד ממצלמת הגוף של העד, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 22.1.20, בסמוך לשעה 11:20, נהג הנאשם ברכב, בגבעתיים, ברחוב כצנלסון, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו בסמוך לבית מספר 59 ולמעבר חצייה המסומן במקום, נצפה על ידי עד התביעה, כאשר אינו עוצר את רכבו, על מנת לתת זכות קדימה להולכת רגל שעמדה על אי התנועה הבנוי, בסמוך למעבר החצייה וניכר היה, כי בכוונתה לחצות את הכביש.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני עוצר לכל הולך רגל. לא ראיתי. אני מטיל

עמוד 1

ספק רב בנסיבות האם עברתי את העבירה הזו כי אני מקפיד מאוד על מתן זכות קדימה, בעיקר להולכי רגל".

ב-ת/2, ניתן לראות את ביצוע העבירה עצמה, כמפורט בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 11-12.

בחקירתו הנגדית, הסביר העד לנאשם את העבירה ושלל את טענתו, כי הולכי הרגל היו במעבר החצייה המרוחק ולכן, לא נדרש לעצור.

לבקשת הנאשם, צפו בית המשפט והצדדים בסרטון בשנית.

לפי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הולכי הרגל היו במעבר החצייה המרוחק ממנו, בתנועה ולא בעצירה ליד מעבר החצייה אותו חלף. עוד טען הנאשם, כי הוא מקפיד מאוד על מתן זכות קדימה להולכי רגל.

בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם כי הרכב שנצפה בסרטון הוא כנראה הרכב שלו וחזר על כך שלא ניתן לראות את הולכי הרגל עומדים ליד מעבר החצייה. כאשר נשאל לגבי דבריו לעד, כפי שתועדו בסרטון: "אם זה קרה לי זה יכול לקרות לכולם", הסביר כי התכוון לכך שלא ראה את הולכי הרגל, אבל לא היה בטוח מה קרה ולאחר שצפה בסרטון, הוא בטוח כי הולכי הרגל היו בתנועה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם וכיוון חציית הולכת הרגל וכן, ציין כי שמר על קשר עין עם הנאשם, עד לעצירתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית וכן, נתמכה בתיעוד העבירה ב-ת/2.

3. גרסת הנאשם, עקבית ככל שתהא, אינה יכולה לעמוד מול תיעוד מצולם של רכבו חולף על גבי מעבר החצייה, כאשר הולכת רגל ממתנה על גבי אי התנועה הבנוי, לשמאלו ומתחילה לחצות, רק לאחר שעבר על פניה. הסרטון מראה בבירור, כי הולכת הרגל לא הייתה בתנועה, אלא בעמידה, לפני מעבר החצייה ומכאן, כי טענתו המרכזית של הנאשם, נשללת.

4. מקום בו בית המשפט יכול להתרשם, באופן בלתי אמצעי, מעובדות המקרה, הרי שיש לכך משקל ממשי בקביעתו וברור כי הנאשם שגה בפרשנותו, עת סבר כי הולכת הרגל הייתה בתנועה

ולא בעמידה.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בעבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, במעמד הצדדים